

Антонюк Д. А.

Запорожский национальный университет

СТРУКТУРНАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ И МОДЕРНИЗАЦИЯ ИНСТИТУТОВ ИННОВАЦИОННОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА ПРОМЫШЛЕННЫХ РЕГИОНОВ

Резюме

Исследована инновационная активность предприятий и деятельность объектов инновационной инфраструктуры в промышленных регионах Украины. Обоснована необходимость структурной трансформации и модернизации институтов инновационной инфраструктуры предпринимательства. На примере одного из промышленных регионов Украины (Запорожской области) предложена структура региональной инновационной системы с обоснованием необходимости внедрения инфраструктурных элементов.

Ключевые слова: инновации, инновационная инфраструктура предпринимательства, институты инфраструктуры, промышленные регионы.

Antoniuk D. A.

Zaporizhzhya National University

STRUCTURAL TRANSFORMATION AND MODERNIZATION OF THE INSTITUTES OF INNOVATION ENTERPRISE INFRASTRUCTURE IN INDUSTRIAL REGIONS

Summary

The innovative enterprises activity and activities of innovation infrastructure facilities in the industrial regions of Ukraine was investigated. The necessity of structural transformation and modernization of institutions innovative business infrastructure was justified. The structure of the regional innovation system with rationale implementation of infrastructure elements was proposed on example of one of the industrial regions of Ukraine (Zaporozhye region).

Key words: innovation, enterprise innovation infrastructure, institutions of infrastructure, industrial regions.

УДК 658.153

Баранов А. І.

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

ЗАГАЛЬНИЙ ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНИЙ СТАН ГАЛУЗІ ТА СПЕЦИФІКА УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ В БУДІВНИЦТВІ

Представлено загальний техніко-економічний стан будівельної галузі. Проведено аналіз стану та ефективності використання обігових коштів галузі. Визначено ключові аспекти та специфіку управління оборотними активами в будівництві.

Ключові слова: будівельна галузь, оборотні активи, незавершене будівництво, власний капітал, коефіцієнт покриття.

Постановка проблеми. Для того щоб поліпшити ситуацію в економіці України, необхідно, в першу чергу, відновити будівельну галузь. А для того, щоб відновити нормальну роботу будівельної галузі, потрібно вирішити питання недобудов, тому що будівельна галузь розвивається, в основному, за гроші саме фізичних осіб. Саме фізичні особи (приватні інвестори) формують основні джерела оборотних активів будівельних компаній, частка яких у майні понад 80%. Основна проблема будівельної галузі – це забезпечення виробничого процесу оборотними активами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми управління обіговими коштами висвітлено у працях багатьох російських та українських вчених: Бланка І.А., Бочаров В.В., Леонт'єв В.Є., Лебедько С.А., Радіонов Р.А., Сироткін С.А., Бойчик І.М., Харів П.С., Хопчан М.І., Савицька Г.В. тощо [1-7].

Метою роботи є висвітлення загального техніко-економічного стану галузі та специфіка управління оборотними активами в будівництві.

Виклад основного матеріалу. Основна проблема будівельної галузі – це забезпечення виробничого процесу оборотними активами. Виробничий про-

цес у будівництві є дуже ємним і вимагає великих обсягів фінансових ресурсів. Будівельні компанії не мають таких фінансових ресурсів. Їх не має і держава. Таким чином, основне завдання держави в сучасних умовах полягає в тому, щоб захистити права громадян, які будуть інвестувати в будівництво житла. Фактично приватні інвестори беруть на себе тягар фінансування та забезпечення кредитними ресурсами, адже саме приватні інвестори беруть 20-річні кредити і повинні їх виплачувати.

За оцінками експертів, в Україні загальна нестача житлової площі на сьогоднішній день оцінюється приблизно в 280 млн. м². При 28 м² на людину – це 10 млн. осіб сьогодні потребують житла (при цьому офіційна «черга» складає всього 1,5 мільйона). Пожвавити будівельну галузь за задумом держави повинна програма «Доступне житло», або пільгове іпотечне кредитування під 3%. Спроможності даної ініціативи сьогодні викликає великі сумніви і у банкірів, і у забудовників, і у самих потенційних учасників програми.

З урахуванням вартості (за нормативами) одного квадратного метра 5 000 грн., державі необхідно щорічно інвестувати тільки в житловий фонд порядку 196 млрд. грн. Згідно з ініціативою Пре-

Таблиця 1

Споживчий та промисловий індекси цін з 2004 по 2012 роки

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	
Індекс цін виробників промислової продукції	124,1	109,5	114,1	123,3	123,0	114,3	118,7	114,2	100,3	
Індекс споживчих цін	109,0	113,5	109,1	112,8	125,2	115,9	109,4	108,0	100,6	
Індекси цін на будівельно-монтажні роботи	120,2	125,6	123,5	123,1	135,3	111,3	115,8	119,4	112,6	
Індекс цін виробників промислової продукції (накопиченим підсумком до 2007 року)					База	151,7	173,3	205,8	235,0	235,7
Індекс споживчих цін (накопиченим підсумком до 2007 року)						141,2	163,7	179,1	193,4	194,6
Індекси цін на будівельно-монтажні роботи (накопиченим підсумком до 2007 року)						166,6	185,4	214,7	256,3	288,6

зидента, держава компенсуватиме різницю процентних ставок. Навіть припустивши, що вони зменшаться до 13% річних, державі доведеться компенсувати 10%. А це 19,6 млрд. грн. на рік або 18,26% всього державного бюджету (бюджет України на 2012 рік становить 358 млрд. 50 млн. 376 тис. гривень) – сума на сьогоднішньому етапі для України нереальна.

При цьому іпотека 6-8% річних на 30 років виглядає набагато реалістичніше: 3,3 мільярда гривень або 3,1% держбюджету щорічно. Те, що в найближчі рік-два «нормальні» іпотечні програми (6-8 відсотків в 20-30-літньому періоді) все-таки запрацюють, можна вважати досить реалістичним.

Програма ж державного кредитування занадто однобока: необхідно не тільки стимулювати купівельну спроможність з точки зору зменшення кредитних ставок, але й одночасно збільшувати кількість житла. При цьому, якщо буде адекватне зниження вартості, то існує великий відсоток ймовірності, що навіть на існуючі недобудови знайдуться потенційні покупці.

Розглянемо більш детально проблеми та перспективи будівельної галузі на основі статистичних даних, що надає Державний комітет статистики. Частка будівництва в ВВП значно поступається переробній промисловості та більш менш співвідноситься з частками інших галузей. Загалом частка будівництва в ВВП України найменша за всі основні види економічної діяльності. Це свідчить про те, що галузь має великі можливості щодо збільшення обсягів виробництва. За часткою доданої вартості будівельна галузь значно поступається всім основним сферам економіки, а отже має високий рівень проміжного споживання.

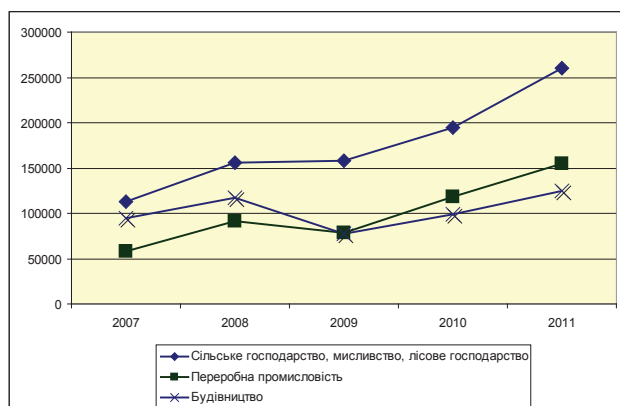

Рис. 2.1. Виробництво внутрішнього продукту за видами економічної діяльності (млн. грн.)

Як вже зазначалося, зростання 2010 та 2011 років багато в чому викликане значними обсягами будівництва інфраструктурних об'єктів до Євро-2012, що фінансувалися з державного бю-

джету. Особливість такого будівництва з точки зору управління обіговими коштами така, що будівництво за такою схемою не потребує значних вкладень в обігові кошти. Компанія виконує певний обсяг робіт згідно плану, потім ця частина приймається, підписується акт впровадження та підприємство отримує необхідні кошти. Якщо підприємство потребує залучення додаткових коштів, то воно може зробити це без суттєвого впливу на фінансовий стан підприємства, оскільки залучення банківського кредиту для фінансування додаткової потреби носить цільовий разовий характер. Така ж тенденція збереглася і в 2011 році. Але це разові, так би мовити штучні вливання в галузь. Після проведення Євро-2012 подібні вливання в галузь будуть скорочені до мінімуму, оскільки державний бюджет не має необхідних коштів.

Особливість наведених даних також полягає у тому, що вони представлені у фактичних цінах конкретного року. Тому для більш повної картини треба врахувати індекси інфляції. Якщо показники інфляції коливалися б в межах 5%, то такими змінами можна було б знехтувати, але, як показує статистика (таблиця 1) рівень інфляції як на споживчому ринку, так і в промисловій сфері був високим. Лише в 2012 році темпи інфляційних процесів (за офіційними даними Держкомстату дещо знизилися). Крім того, як показує аналіз, ціни на об'єкти будівництва з 2007 по 2012 роки дуже суттєво коливалися. На протязі всього періоду в будівельній сфері спостерігався найвищий рівень зростання цін, за винятком двох-трьох років. При цьому в післякризовий період відбувалася парадоксальна тенденція. Ціни на вторинному ринку нерухомості впали інколи в 3-3,5 рази, а ціни на нові будівлі не майже знижувалися. Виробники намагалися компенсувати свої витрати, але через завищені ціни попит на таке житло впав в декілька разів. Сьогодні в багатьох містах України мож-

Таблиця 2

Введення в експлуатацію житла за видами житлових будівель (тис. м² загальної площі)

Роки	Усього	У тому числі у житлових будівлях		
		одноквартирних	з двома та більше квартирами	гуртожитках
2003	6 432,9	3 873,9	2 553,4	5,6
2004	7 566,0	5 037,8	2 508,9	19,3
2005	7 815,9	4 385,7	3 410,9	19,3
2006	8 628,4	4 686,0	3 917,0	25,4
2007	10 243,7	5 716,7	4 519,7	7,3
2008	10 495,6	5 919,9	4 531,1	44,6
2009	6 399,6	2 363,3	4 015,8	20,5
2010	9 339,3	6 266,8	3 050,4	22,1
2011	9 410,4	5 189,0	4 178,9	42,5
2012	10 749,5	7 170,5	3 534,1	44,9

на спостерігати ситуацію, коли є багато збудованих багатоквартирних будинків, ділових центрів тощо, але вони стоять порожні через високі ціни (не дивлячись на ринкову кон'юнктуру) та, відповідно, відсутність відповідного попиту.

Саме тому краще провести аналіз на основі певних натуральних вимірників (табл. 2).

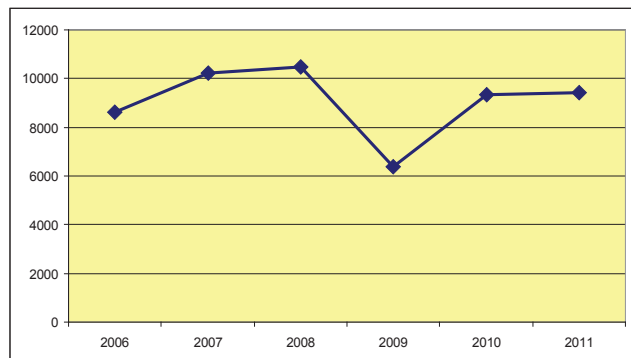

Рис. 2.2. Введення в експлуатацію житла за видами житлових будівель (тис. м² загальної площі)

В 2009 році, особливо в першому півріччі, у пік фінансово-економічної кризи об'єкти будівництва майже не вводилися, у будівників для цього було недостатньо коштів. Тому стрибок 2010 року пояснюється тим, що почали здаватися в експлуатацію об'єкти 2008 та 2009 років. Однак навіть з цим обсяги виробництва в галузі трохи вище рівня 2006 року, який був початком стрибка галузі. Найбільш наглядно це демонструє статистика житлових багатоквартирних будівель, оскільки загальну статистику значного підйому 2010 року значно покращує індивідуальне будівництво (зростання за рік в 2,65 рази), а його специфіка така:

- по-перше, це значні площі на одну одиницю готової продукції (середньостатистичний індивідуальний будинок за своєю площею майже в два рази перевищує середньостатистичну квартиру);

- по-друге, будуються за рахунок коштів власника, за фактом наявності цих коштів, а отже проблеми нестачі обігових коштів не має, як немає і залишків обігових коштів підприємства на власних рахунках;

- по-третє, індивідуальні будинки, в переважній більшості будують малі та частково середні підприємства, великі підприємства, що визначають стан галузі в таких проектах, як правило участі не приймають, за винятком будівництва котеджних містечок, але їх частка незначна.

Також досить показовим виглядає статистика кількості будівель та інженерних споруд незавершеного будівництва (таблиця 3).

Ця статистика наглядно демонструє обсяги роботи, які були виконані в тому чи іншому році, і ця статистика говорить про дійсний стан галузі: обсяги виробництва в натуральних вимірниках досить низькі та значного покращення не спостерігається.

Виходячи з вищезазначеного, можна проводити аналіз стану та ефективності використання обігових коштів галузі, оскільки саме обсяги виробництва визначають потребу підприємств в обігових коштах, т. б. має спостерігатися значна кореляція між темпами зміни обсягів виробництва та темпами зміни обсягів обігових коштів. У таблиці 4 наведено дані щодо активів окремих галузей в економіці.

Таблиця 3
Кількість будівель та інженерних споруд незавершеного будівництва станом на 1 січня (одиниць)

Роки	Загальна кількість незавершених будівель та інженерних споруд	у тому числі	
		будівель	інженерних споруд
2004	27383	19435	7948
2005	25912	18010	7902
2006	24485	16835	7650
2007	22701	15574	7127
2008	21516	14688	6828
2009	19989	13682	6307
2010	18977	13018	5959
2011	18261	12519	5742
2012	16654	11347	5307

Таблиця 4
Структура активів за окремими видами економічної діяльності (будівництво та промисловість) за 2008-2011 роки (млн. грн.)

	Сільське господарство	Промисловість	Будівництво
Необоротні активи			
2007	42 718,7	399 089,6	45 633,9
2008	59 536,6	491 341,4	68 004,0
2009	62 150,5	540 966,0	60 624,7
2010	69 561,5	583 432,1	64 597,6
2011	86 568,1	728 018,0	90 239,0
2012	101 829,6	957 255,7	95 514,5
Оборотні активи			
2007	45 772,1	355 036,7	63 072,2
2008	72 710,4	481 216,6	90 811,7
2009	78 262,9	517 162,4	77 987,3
2010	100 482,4	631 647,0	89 470,2
2011	139 463,6	706 447,9	136 969,5
2012	173 085,0	786 102,5	161 522,0
Всього основного майна			
2007	102 255,3	754 126,3	108 706,1
2008	121 687,1	972 558,0	158 815,7
2009	131 712,0	1 058 128,4	138 612,0
2010	156 129,6	1 215 079,1	154 067,8
2011	188 397,7	1 434 465,9	227 208,5
2012	274 914,6	1 743 358,2	257 036,5

Зауважимо, що якщо зробити коригування на індекс росту цін в галузі, то починаючи з кризового 2008 року обсяги обігових коштів у будівельній галузі скоротилися. При цьому значне зростання відбулося лише в 2011-2012 роках, що пов'язано з певними подіями. У 2009 та 2010 році обсяги оборотних активів були нижчими за рівень 2008 року.

Таблиця 5
Частка оборотних активів в активах будівельної галузі (%)

	Частка оборотних активів		
	Сільське господарство	Промисловість	Будівництво
2007	44,8%	47,1%	58,0%
2008	59,8%	49,5%	57,2%
2009	59,4%	48,9%	56,3%
2010	64,4%	52,0%	58,1%
2011	74,0%	49,2%	60,3%
2012	63,0%	45,1%	62,8%

Зауважимо також, що коефіцієнт кореляції між обсягами виробництва галузі та обсягами оборотних активів складає 0,76, що можна вважати досить непоганим показником, який свідчить про наявність зв'язку між обсягами виробництва та залишками оборотних активів.

В таблиці 5 представлена частка оборотних активів. З наведених даних видно, що в цьому аспекті будівництво наближене до сільського господарства, бо має схожу частку оборотних активів. Зауважимо, що ця частка значно більша за долю оборотних активів, наприклад, в промисловості. Отже готова продукція в будівництві створюється більшою мірою за рахунок оборотних активів.

Слід визначити також ще одну особливість будівельної галузі (табл. 6). Будівництво має порівняно незначний розмір власного капіталу, який навіть не покриває необоротні активи підприємств. Причому дефіцит фінансових ресурсів є досить значним, на відміну, наприклад, від тієї ж промисловості. Звідси маємо наочне підтвердження того, що підприємства будівельної галузі вкрай потребують запозичених коштів, які цілком і повністю ідуть на фінансування оборотних активів та частки необоротних.

Розглянемо структуру оборотних активів будівельної галузі, та порівняємо її з іншими галузями економіки в Україні.

Зауважимо, що система обліку, яка використовується в державному комітеті статистики має дуже значний недолік. Фактично в розділі «Оборотні активи в запасах товарно-матеріальних цінностей» присутні три складові оборотних активів: виробничі запаси (МБП, ресурси, напівфабрикати тощо), незавершене виробництво та готова продукція. Таке групування є абсолютно неінформативним. Іншими словами, в одному цьому розділі враховуються одразу три ключові стадії кругообігу оборотних активів. Зауважимо, що виробничі запаси як і незавершене виробництво принципово відрізняються від готової продукції. Отже це не дає можливості проведення детального аналізу оборотних активів (табл. 7).

Таблиця 6

Покриття активів підприємств будівельної галузі власним капіталом

	Сільське господарство	Промисловість	Будівництво
Власний капітал будівельних компаній, (млн. грн.)			
2007	49 038,9	355 795,3	26 449,7
2008	62 845,2	394 929,4	27 421,2
2009	70 805,4	401 121,0	28 387,8
2010	90 390,9	424 545,4	27 371,9
2011	123 446,3	526 118,5	27 031,3
2012	148 147,8	680 359,3	29 522,5
Коефіцієнт покриття активів власним капіталом			
2007	0,48	0,47	0,24
2008	0,52	0,41	0,17
2009	0,54	0,38	0,20
2010	0,58	0,35	0,18
2011	0,66	0,37	0,12
2012	0,54	0,39	0,11
Коефіцієнт покриття необоротних активів власним капіталом			
2007	1,15	0,89	0,58
2008	1,06	0,80	0,40
2009	1,14	0,74	0,47
2010	1,30	0,73	0,42
2011	1,43	0,72	0,30
2012	1,45	0,71	0,31

Структура оборотних активів будівельної галузі дещо схожа на структуру оборотних активів промисловості. Найбільшу частку, більше половини займає дебіторська заборгованість. (Табл. 8) Інша значна за розмірами частка оборотних активів в обох галузях – оборотні активи в запасах товарно-матеріальних цінностей. Слід також зауважити, що останні шість років структура обігових активів будівельної галузі мала певні коливання. В межах галузі ці коливання (плюс-мінус 5%) можна вважати певною мірою

Таблиця 7

Оборотні активи будівельної галузі, сільського господарства та промисловості України (млн. грн.)

	Оборотні активи в запасах товарно-матеріальних цінностей	Дебіторська заборгованість	Поточні фінансові інвестиції	Грошові кошти	Інші оборотні активи
Сільське, лісове та рибне господарство					
2007	23 417,8	17 645	265	2 892,6	1 551,7
2008	33 950,3	30 387,2	501,7	5 588,3	2 282,9
2009	34 931,3	35 934,4	469,1	4 580,4	2 347,7
2010	41 894,4	49 920,6	743,2	5 540,2	2384
2011	65 253,6	61 807,3	1 048,7	8 144,2	3 209,8
2012	72 695,3	85 340,5	1 538,5	9 014	4 496,7
Промисловість					
2007	107 777,5	206 156,3	7 155,5	22 605,6	11 341,8
2008	131 449,4	300 071,0	9 807,3	26 679,7	13 209,2
2009	129 087,4	337 795,4	12 363,3	23 210,5	14 705,8
2010	159 183,4	409 456,4	13 260,5	31 846,0	17 901,1
2011	187 670,3	445 108,1	11 162,7	45 527,0	16 979,8
2012	206 622,2	49 8079	13 957,9	48 368,7	19 074,7
Будівництво					
2007	14 205,7	35 053,6	4 165,8	5 536,9	4 110,2
2008	20 824,7	54 274,8	5 351,5	5 241,2	5 119,5
2009	17 977,7	45 448,1	5 886,8	4 587,1	4 087,6
2010	17 393,3	54 446,2	7 133,0	5 317,7	5 180,0
2011	34 880,2	75 348,3	12 140,5	6 570,0	8 030,5
2012	37 315,5	9 2631	16 043,9	6 597,5	8 934,1

значущими. Зазначимо, що якщо, наприклад, такий рівень дебіторської заборгованості для сфери оптової торгівлі є нормальним, виходячи з аналізу складу та структури обігових активів будівельної галузі, можна зробити висновок, що такий рівень дебіторської заборгованості є надто великим. Причиною цього є те, що галузь має певні проблеми з реалізацією продукції, іншими словами, попит як такий є, але не має платоспроможного попиту і підприємства галузі вимушені надавати значні і тривалі відстрочки платежу.

Однак, як зазначалося в першому розділі, система вітчизняного обліку та його специфіка значно викривлюють дійсний стан щодо оборотних активів будівельної галузі. Те що правильно з законодавчої точки зору, зовсім не вірно з методичної. Тому зробимо відповідну поправку (табл. 9).

Як вже зазначалося, з погляду операційного циклу те, що в системі обліку враховується як «незавершене будівництво» для будівельних компаній як «незавершене виробництво». Отже, відніmemo «незавершене будівництво» від загальної суми необоротних активів та додамо оборотних.

Отже бачимо, що частка оборотних активів значно зростає і за своєю структурою активи підприємств будівельної галузі наближаються до підприємств торгівлі. Тим не менш навіть за такого коригування коефіцієнт покриття власним капіталом необоротних активів значно менше одиниці, а отже проблема фінансування виробничо-господарської діяльності підприємств будівельної галузі залишається дуже актуальним.

Висновки. В результаті проведених досліджень встановлено, що будівельна галузь має

надзвичайно високий коефіцієнт завантаження оборотними активами. Жодна інша сфера економіки (окрім торгівлі) не може навіть наблизитися до цих показників. Отже, успішне функціонування підприємств будівельної галузі можливе лише за умови відповідного механізму забезпечення оборотними активами та якісного управління ними. Фінансово-економічний механізм функціонування підприємств будівельної галузі такий, що підприємства на 100% фінансують оборотні активи за рахунок запозичених коштів і використання кредитних ресурсів в цьому випадку дуже суттєво збільшують ціну готової продукції. Однак фінансово-економічний механізм галузі такий, що дозволяє одночасно вирішувати два принципові завдання: реалізувати готову продукцію (знаходити покупця) та за його рахунок здійснювати фінансування значної частки оборотних активів.

Також визначено, що специфіка продукції будівельної галузі така, що якщо брати натуральні виміри, то вона виробляється в досить обмеженій кількості (порівняно, наприклад, з виробництвом того ж сільського господарства, де обсяги вимірюються мільйонами тон), але з високою вартістю. Одна одиниця готової продукції коштує понад 200 тис. грн. Звичайно ж що при такій вартості існує зовсім невелика кількість покупців, що здатні купувати продукцію з оплатою «за фактом». Тому виробники мають створювати механізм фінансування покупців і частково брати на себе вирішення цієї проблеми. Така світова практика будівельної галузі і це обов'язковим елементом системи цінності виробленої продукції для покупця. В іншому випадку обсяги реалізації будівельної компанії будуть на декілька порядків нижчими.

Таблиця 8

Структура обігових активів будівельної галузі за 2008-2012 роки

	оборотні активи в запасах товарно-матеріальних цінностей	дебіторська заборгованість	поточні фінансові інвестиції	грошові кошти	інші оборотні активи
Будівництво					
2007	22,5%	55,6%	6,6%	8,8%	6,5%
2008	22,9%	59,8%	5,9%	5,8%	5,6%
2009	23,1%	58,3%	7,5%	5,9%	5,2%
2010	19,4%	60,9%	8,0%	5,9%	5,8%
2011	25,5%	55,0%	8,9%	4,8%	5,9%
2012	23,1%	57,3%	9,9%	4,1%	5,5%
Промисловість					
2007	30,4%	58,1%	2,0%	6,4%	3,2%
2008	27,3%	62,4%	2,0%	5,5%	2,7%
2009	25,0%	65,3%	2,4%	4,5%	2,8%
2010	25,2%	64,8%	2,1%	5,0%	2,8%
2011	26,6%	63,0%	1,6%	6,4%	2,4%
2012	26,3%	63,4%	1,8%	6,2%	2,4%

Таблиця 9

Розрахунок скоригованих оборотних активів (млн. грн.)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Незавершене будівництво	16 716,3	24 491,3	19 880,8	21 582,7	36 274,2	38 975,6
«Чисті» необоротні активи *	26 002,4	35 045,3	42 269,7	47 978,8	50 293,9	62 854,0
Скориговані оборотні активи	79788,5	115303	97868,1	111052,9	173243,7	200497,6
Частка оборотних активів з урахуванням незавершеного будівництва	0,61	0,80	0,75	0,78	0,93	0,77
Власний капітал	26 449,7	27 421,2	28 387,8	27 371,9	27 031,3	29 522,5
Коефіцієнт покриття власним капіталом необоротних активів	1,02	0,78	0,67	0,57	0,54	0,47
Власних оборотні активів	447,3	-7 624,1	-13 881,9	-20 606,9	-23 262,6	-33 331,5

* «чисті» необоротні активи – це необоротні активи за мінусом незавершеного будівництва

Список літератури:

1. Бланк И. А. Управление активами / И. А. Бланк. – К. : Ника-Центр, Эльга, 2000. – 270 с.
2. Бочаров В.В. Корпоративные финансы / Бочаров В.В., Леонтьев В.Е. – СПб. : Питер, 2002. – 544 с.
3. Лебедько С. А. Оборотный капитал холдинга: принципы и эффективность управления / С. А. Лебедько // Финансовый директор. – 2007. – № 1. – С. 41.
4. Радионов Р. А. Управление сбытовыми запасами и оборотными средствами предприятия / Р. А. Радионов, А. Р. Радионов. – М. : Дело и сервис, 2003. – 268 с.
5. Савицкая Г.В. Анализ хозяйственной деятельности предприятия: Учеб. пособие– [7-е изд., испр.] / Г.В. Савицкая. – Мн. : Новое знание, 2006. – 704 с.
6. Сироткин С. А. Оборотные средства и оборотные активы в современной экономике / С. А. Сироткин // Региональная экономика и управление : электр. науч. журн. – 2007. – № 1(9). – С. 65.
7. Економіка підприємства : навч. посібн. / І. М. Бойчик, П. С. Харів, М. І. Хопчан та ін. – 2-ге вид., випр. і доп. – К. : «Каравела» ; Львів : «Новий світ – 2000», 2007. – 360 с.

Баранов А. І.

Приднепровская государственная академия строительства и архитектуры

ОБЩЕЕ ТЕХНИКО-ЭКОНОМИЧЕСКОЕ СОСТОЯНИЕ ОТРАСЛИ И СПЕЦИФИКА УПРАВЛЕНИЯ ОБОРОТНЫМИ АКТИВАМИ В СТРОИТЕЛЬСТВЕ

Резюме

Представлено общее технико-экономическое состояние строительной отрасли. Проведен анализ состояния и эффективности использования оборотных средств отрасли. Определены ключевые аспекты и специфика управления оборотными активами в строительстве.

Ключевые слова: строительная отрасль, оборотные активы, незавершенное строительство, собственный капитал, коэффициент покрытия.

Baranov A. I.

Dnieper State Academy of Civil Engineering and Architecture

GENERAL TECHNICAL AND ECONOMIC STATE OF THE INDUSTRY AND SPECIFIC MANAGEMENT OF CURRENT ASSETS IN CONSTRUCTION

Summary

The present general technical and economic status of the construction industry. An analysis and efficient use of working capital industry. The key aspects and specific management of current assets in construction.

Key words: construction industry, current assets, construction in progress, equity, coverage ratio.

УДК 338

Белосвет О. В.

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБРУНТУВАННЯ ОЦІНКИ РЕЗУЛЬТУЮЧИХ ПОКАЗНИКІВ ФУНКЦІОНУВАННЯ МОЛОКОПРОДУКТОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ АПК

Досліджено теоретичні питання щодо оцінки результуючих показників функціонування молокопродуктового підкомплексу.

Ключові слова: рентабельність виробництва, рівень цін, обсяг виробництва продукції, собівартість, обсяг споживання продукції.

Постановка проблеми. У національній економіці України одна із вирішальних ролей належить агропромислому виробництву. Соціально-економічна суть останнього полягає в тому, що досліджувана сфера має гарантувати, з одного боку, продовольчу безпеку країни, а з іншого, – окупність. Молокопродуктовий підкомплекс займає важливе місце в структурі агропромислового виробництва, оскільки забезпечує населення життєво необхідними продуктами харчування, багато з яких стратегічні в експортному потенціалі. Унікальні властивості молока та продуктів його переробки зумовлюють необхідність їхнього безперебійного постачання споживачам, що вимагає ефективного функціонування цієї сфери виробництва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у дослідження молокопродуктового підкомплексу (МППК) АПК та особливостей його підтримки зробили В.Г. Андрійчук, П.С. Березівський, Н.С. Белінська, П.І. Гайдуцький, О.І. Гуроров, А.Д. Діброва, В.Н. Зимовець, М.М. Ільчук, М.Х. Корецький, О.В. Крисальний, Л.О. Мармуль, В.Я. Месель-Веселяк, Т.Л. Мосстенська, В.М. Онегіна, М.К. Пархомець, П.Т. Саблук та інші вчені. Відповідні науковці говорять, здебільшого, про розбалансованість цінової політики в МППК та неефективність державних програм щодо подолання деструктивних процесів. Погоджуючись з безперечним науковим значенням висновків, яких було досягнуто зазна-